

การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษด้วยแบบฝึกพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ เรื่อง การเรียนรู้คำศัพท์
ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สถาบันพัฒนาบุคลากรการบิน มหาวิทยาลัยเกษม
บัณฑิต

สุวิมล มะลิวัลย์

อาจารย์ประจำสถาบันพัฒนาบุคลากรการบิน
มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต

บทคัดย่อ:

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ ด้วยแบบฝึกพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ เรื่อง การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการทำข้อสอบวัดผล TOEIC ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 75/75 และเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 สถาบันพัฒนาบุคลากรการบิน มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต จำนวน 45 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีเลือกแบบเฉพาะเจาะจงมา 1 ห้อง ดำเนินการทดลองแบบ One Group, Pre-test Post-test Design เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ ประกอบด้วย แบบฝึกพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ จำนวน 10 แบบฝึก และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่า t-test แบบ Dependent Samples ก่อนเรียนและหลังเรียน แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ เป็นแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ ซึ่งมีความยากง่าย (P) ตั้งแต่ .20-.80 ค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ .20-1.0

สรุปผลการพัฒนา 1) แบบฝึกพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ ที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 75.55/83.11 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด 75 และ 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าคะแนนก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ: แบบฝึกพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ , การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ

The development of The improved English skill exercise on English Vocabulary Learning for first year undergraduate students at Aviation Personnel Development Institute, Kasem Bundit University.

Suwimon Maliwan

Lecturer of Aviation Personnel Development Institute

Kasem Bundit University

Abstract

The purpose of this research were to develop English skill with the improved English skill exercises on English Vocabulary Learning taking ability to test the TOEIC Test based on the standard criteria 75/75 to compare learning achievement before and after English Vocabulary Learning. The subjects were 45 students of first year undergraduate students in the second semester of the academic year 2014 at Aviation Personnel Development Institute, Kasem Bundit University. They were a class selected through the purposive random sampling technique. The procedure types were One Group, Pre test Post test Design.

The research instruments were 10 reinforced English skill exercises and learning achievement test on English Vocabulary Learning.

The research statistic used mean percentage standard deviation and t-test with Pre test Post test Dependent Sample, four choices, 40 items difficulty level between .20-.80 and discrimination level lower than .20-1.0

Results of this research were as follows

1. The improved English skill exercises were highly effective and was higher than the standard criteria 75
2. The achievement score on English Vocabulary Learning after learning with the improved English skill exercises for the first year undergraduate students were significantly higher than before learning with the improved English skill exercises at the 0.05 level

Key words: The improved English skill exercises, English Vocabulary Learning

บทนำ

สถาบันพัฒนาบุคลากรการบิน มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต เป็นสถาบันการศึกษาที่ผลิตและพัฒนาบุคลากรสำหรับอุตสาหกรรมการบินที่มีคุณภาพ และเป็นที่ยอมรับของวงการอุตสาหกรรมการบินของประเทศ และภูมิภาค โดยอาศัยองค์ความรู้ทางวิชาการและงานวิจัย นอกจากนี้ยังได้มีนโยบายให้นักศึกษามีศักยภาพที่ดีในด้านการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ การเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาเป็นเรื่องที่สถาบันพัฒนาบุคลากรการบินให้ความสำคัญเป็นอย่างมาก ทั้งนี้เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ได้ตั้งไว้ ทางสถาบันพัฒนาบุคลากรการบินจึงได้จัดให้มีการเปิดสอนรายวิชาภาษาอังกฤษ หมวดวิชาศึกษาทั่วไป กลุ่มวิชาภาษาอังกฤษ 2 รายวิชา และหมวดวิชาเฉพาะกลุ่มวิชาวิชาชีพ กลุ่มวิชาเอกบังคับที่เกี่ยวข้องกับภาษาอังกฤษ ให้แก่นักศึกษาของสถาบันฯ (คู่มือปฐมนิเทศนักศึกษาใหม่ 2557: 13) ซึ่งทำให้เกิดความเชื่อมั่นได้ในระดับหนึ่งว่า นักศึกษาที่เรียนจบไปจากสถาบันพัฒนาบุคลากรการบิน มีความรู้ความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษอยู่ในระดับที่นำไปใช้ได้ดี ขณะเดียวกันทางสถาบันพัฒนาบุคลากรการบิน ยังได้จัดเตรียมความพร้อมในด้านต่าง ๆ ให้แก่นักศึกษาในการเรียนภาษาอังกฤษ เช่น การจัดเตรียมเอกสารการเรียนที่เหมาะสม จัดหาครูผู้สอนที่มีคุณภาพ และมีทักษะในการสอน รวมทั้งหาเทคนิคการสอนที่มีประสิทธิภาพ และจัดเตรียมสื่อการสอนแบบต่าง ๆ ที่เหมาะสมกับเนื้อหา หลักสูตรภาษาอังกฤษ (เอกสารการนำเสนอผลการดำเนินงานตามแผนประกันคุณภาพ 2556: 5-7)

จากโครงสร้างหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาธุรกิจการบิน ภาคภาษาไทยของสถาบันพัฒนาบุคลากรการบิน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 ได้จัดเตรียมวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานสำหรับธุรกิจการบิน (ES 101) เป็นวิชาบังคับพื้นฐานที่นักศึกษาชั้นปีที่ 1 จะต้องเรียนทุกคน มีจุดมุ่งหมายเพื่อเตรียมความพร้อมทางด้านภาษาอังกฤษ พัฒนาความเชี่ยวชาญ เรียนรู้ทักษะต่าง ๆ เช่น ทักษะฟัง พูด อ่าน เขียนด้านภาษาอังกฤษ และฝึกสนทนาภาคปฏิบัติในชีวิตจริงพัฒนาความถูกต้องแม่นยำและประสิทธิผลซึ่งจำเป็นต่อการเรียนระดับปริญญาบัณฑิต และระดับบัณฑิตศึกษา โดยที่หลักสูตรได้กำหนดขึ้นเป็นการเฉพาะเพื่อเสริมสร้างทักษะการใช้ภาษา และนำไปใช้ในการประกอบอาชีพในอนาคต (คู่มือปฐมนิเทศนักศึกษาใหม่ 2557: 17) สถาบันพัฒนาบุคลากรการบินแผนกวิชาภาษาอังกฤษ หลักสูตรภาษาไทย ได้รับมอบหมายให้จัดการสอบวัดระดับ TOEIC เพื่อเตรียมความพร้อมในการสมัครงานเมื่อนักศึกษาเรียนจบ ทางแผนกวิชาภาษาอังกฤษ จึงได้จัดหลักสูตรการเรียนการสอนเพื่อรองรับ และสอดแทรกเนื้อหาที่เกี่ยวข้องในการสอบวัดระดับ TOEIC ลงในรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานสำหรับธุรกิจ (ES 101 และ ES 102) สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 โดยมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อให้นักศึกษาได้คะแนน TOEIC 550 ขึ้นไป การสอนมักเป็นการสอนแบบบรรยายในชั้นเรียน 3 ชั่วโมง / สัปดาห์ ตามโครงสร้างหลักสูตรจัดให้นักศึกษาเรียน 15 สัปดาห์/ภาคเรียน (Course Specification.2557) จากการวิเคราะห์เนื้อหาจากเอกสารที่ถูกกำหนดมานั้น เวลาในการจัดการเรียนการสอนอาจจะไม่เพียงพอ อีกทั้งไม่ครอบคลุมเนื้อหาที่ใช้ในการสอบวัดระดับ TOEIC เท่าที่ควรรวมถึงการเรียนการสอนแบบบรรยายอย่างเดียว อาจจะไม่สามารถทำให้นักศึกษาได้รับการฝึกฝนทักษะต่าง ๆ เช่น ทักษะฟัง พูด อ่าน และเขียน เพื่อนำมาบูรณาการ และเพิ่มพูนทักษะของตนก่อนทำการสอบ ทำให้นักศึกษาไม่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างสูงสุด

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาดังกล่าวในข้างต้น และจากการสังเกตของผู้วิจัย พบว่า อาจมีอยู่หลายสาเหตุ ทั้งนี้ จากรายงานวิจัยเกี่ยวกับสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ของกองวิจัยการศึกษา (2546) พบว่า การสอนภาษาอังกฤษ ผู้สอนจะยึดตนเองเป็นศูนย์กลาง ใช้วิธีการสอนแบบ บรรยายไปเรื่อย ๆ ซึ่งการสอนดังกล่าวนี้ จะไม่เอื้ออำนวยต่อลักษณะการเรียนการสอนภาษา ไม่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ (กิตตา ปรารถจรรยา.2540) รายงานวิจัยจากกองวิจัยการศึกษา(2546) ที่พบว่า ใน ปัจจุบันสภาพการเรียนการสอน เป็นการเรียนที่ไม่มุ่งเน้นการเสริมต่อการเรียนรู้ให้ผู้เรียนอย่างเพียงพอ กล่าวคือ ในการเรียนการสอนนั้น ผู้สอนอาจไม่ได้ใช้กลวิธีต่าง ๆ เพื่อเสริมต่อการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนอย่างเหมาะสมเท่าที่ควร ดังนั้นในการเรียนการสอนตลอดจนการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ผู้สอนจะต้องคำนึงถึงผู้เรียน เป็นองค์ประกอบสำคัญ คือต้องจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และเลือกกระบวนการสอนให้เหมาะสมกับวัย ระดับความสามารถ และความต้องการของผู้เรียน ดังนั้นการจัดทำแบบฝึกพัฒนาทักษะหรือแบบฝึกหัด ประกอบบทเรียน ที่สามารถสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้น ใฝ่รู้ ใฝ่เรียน เกิดเจตคติที่ดี ซึ่งแบบฝึกพัฒนาทักษะ หรือแบบฝึกหัดประกอบบทเรียนนั้น มีความจำเป็นและเป็นสื่อที่มีคุณภาพ มีประโยชน์ต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นอันมาก เพราะแบบฝึกจะเป็นสื่อที่ช่วยเสริมทักษะทางภาษาที่นักศึกษา ได้มีโอกาสฝึกฝนตัวเอง ตามความรู้ความสามารถ ความสนใจของตนเองอย่างครอบคลุมเนื้อหา ดัง ข้อเสนอแนะของ สันทัดและพิมพ์ใจ ภิบาลสุข (2527) ที่กล่าวว่า แบบฝึกเป็นเครื่องมือที่ช่วยเสริมทักษะทางการใช้ภาษา และเป็นเครื่องมือที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะทางการใช้ภาษาให้ดีขึ้น ทั้งในการฟัง พูด อ่าน เขียน และยังช่วยเสริมสร้างความคิดสร้างสรรค์ สร้างความเชื่อมั่นในตนเอง รู้จักทำงานร่วมกับผู้อื่น มีเจตคติที่ดีต่อการเรียน ตลอดจนรู้จักศึกษาค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมด้วยตนเองได้

จากการศึกษาความสำคัญปัญหาและวิธีสอนแบบต่างๆแบบฝึกจึงมีอิทธิพลต่อการพัฒนาทักษะทางด้านภาษามาก (ศศิธรจำงภากร 2537 : 30) การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่จะทำให้บรรลุตาม จุดประสงค์ของหลักสูตร ครูผู้สอนต้องอาศัยเทคนิควิธี สื่อการเรียนการสอน นวัตกรรมต่าง ๆ ตลอดจนมีแบบฝึกเข้ามาช่วยเพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน อย่างมีระบบและต่อเนื่อง โดยเน้นนักศึกษาเป็นศูนย์กลาง การสอนโดยใช้แบบฝึกพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ จึงน่าจะเป็นวิธีการสอนวิธีหนึ่งที่สอดคล้องกับความต้องการของเนื้อหา รายวิชาและจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ ใฝ่รู้ มีการฝึกฝนด้วยตนเองอยู่เสมอ

ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะทดลองศึกษา การสอนโดยใช้แบบฝึกพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการทำข้อสอบวัดผล TOEIC เพื่อที่จะนำผลการทดลองที่ได้มาเสนอแนะแก่ผู้ที่เกี่ยวข้องต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อหาประสิทธิภาพของแบบฝึกพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการทำข้อสอบวัดผล TOEIC สำหรับ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 สถาบันพัฒนาบุคลากรการบิน มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 75/75

2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 สถาบันพัฒนาบุคลากรการบิน มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต หลังการใช้แบบฝึกพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานของการวิจัย

1. ประสิทธิภาพของแบบฝึกพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการทำข้อสอบวัดผล TOEIC สำหรับ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 สถาบันพัฒนาบุคลากรการบิน มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 75/75

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 สถาบันพัฒนาบุคลากรการบิน มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต หลังการใช้แบบฝึกพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ สูงกว่าก่อนเรียน

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) ด้วยวิธีการทดลองแบบ One Group , Pre-test Post-test Design

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่กำหนดในการวิจัยคือนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สถาบันพัฒนาบุคลากรการบิน มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต วิทยาเขตร่มเกล้า กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน รหัส ES 102 จำนวน 12 ห้องเรียนรวมทั้งสิ้น 424 คน ซึ่งในแต่ละห้องจัดนักศึกษาแบบคณะความสามารถทางการเรียนสูง ปานกลาง และต่ำ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สถาบันพัฒนาบุคลากรการบิน มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต วิทยาเขตร่มเกล้า กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน รหัส ES 102 โดยวิธีเลือกแบบเฉพาะเจาะจงมา 1 ห้องที่ผู้วิจัยได้รับมอบหมายให้สอน ได้กลุ่มตัวอย่าง 45 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการสอนการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษจำนวน 10 บทเรียนใช้เวลาในการสอน 5 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ครั้ง ๆ ละ 90 นาที รวมทั้งสิ้น 10 ครั้ง

2. แบบฝึกพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ เรื่อง การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ จำนวน 10 แบบฝึก สำหรับ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ดังนี้

- 1.1 แบบฝึกพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ ฉบับที่ 1 เรื่อง Roots
- 1.2 แบบฝึกพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ ฉบับที่ 2 เรื่อง Prefixes
- 1.3 แบบฝึกพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ ฉบับที่ 3 เรื่อง Suffixes

- 1.4 แบบฝึกพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ ฉบับที่ 4 เรื่อง Compound words
- 1.5 แบบฝึกพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ ฉบับที่ 5 เรื่อง Definitions
- 1.6 แบบฝึกพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ ฉบับที่ 6 เรื่อง Restatement
- 1.7 แบบฝึกพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ ฉบับที่ 7 เรื่อง Comparison
- 1.8 แบบฝึกพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ ฉบับที่ 8 เรื่อง Contrast
- 1.9 แบบฝึกพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ ฉบับที่ 9 เรื่อง Examples
- 1.10 แบบฝึกพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ ฉบับที่ 10 เรื่อง Synonyms
3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำนวน 40 ข้อ
4. แบบบันทึกหลังการเรียนรู้ของนักศึกษา
5. แบบบันทึกหลังการสอนของครูผู้สอน

วิธีการเก็บข้อมูล

1. เก็บรวบรวมคะแนนจากการทดสอบก่อนเรียนโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ จำนวน 40 ข้อ
2. เก็บรวบรวมคะแนนของกระบวนการ และผลลัพธ์ จากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแบบฝึกพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ เล่มที่ 1 – 10 เพื่อนำมาหาประสิทธิภาพและประสิทธิผลของแบบฝึกพัฒนาทักษะ
3. เก็บรวบรวมคะแนนจากการทดสอบหลังเรียนโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ฉบับเดียวกันกับทดสอบก่อนเรียน จำนวน 40 ข้อ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ประสิทธิภาพของแบบฝึกพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ
2. วิเคราะห์ความเที่ยงตรง (IOC) ตามเกณฑ์มาตรฐาน 75/75 โดยใช้สูตร E_1/E_2
3. วิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้ t-test (Dependent Samples)
4. วิเคราะห์คุณภาพของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ
5. วิเคราะห์ความเที่ยงตรง (IOC)
6. วิเคราะห์หาค่าความยาก (P) และค่าอำนาจจำแนก (R)
7. หาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) ของคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบย่อย และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
8. เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้ค่าสถิติ t-test (Dependent Samples)

ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาประสิทธิภาพของแบบฝึกพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ ขึ้นทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง 45 คน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ประสิทธิภาพของแบบฝึกพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ ในชั้นทดลองกับนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง 45 คน สามารถทำคะแนนจากแบบฝึกทั้ง 10 แบบฝึก ได้คะแนนเฉลี่ย 75.56 จากคะแนนเต็ม 100 คะแนน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 75.56 ส่วนคะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบหลัง

เรียนเท่ากับ 33.24 คะแนน จากคะแนนเต็ม 40 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 83.11 ดังนั้น $E_1/E_2 = 75.56/83.11$ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 75/75

ตารางที่ 1 ตารางแสดงคะแนนผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาประสิทธิภาพของแบบฝึกพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ

รายการ	คะแนนเต็ม	N	\bar{X}	SD	ร้อยละ
คะแนนแบบฝึกพัฒนาทักษะการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ	100	45	75.56	7.58	75.56
คะแนนแบบทดสอบหลังเรียน	40	45	33.24	2.42	83.11

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความก้าวหน้าของคะแนนแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ระหว่างก่อนเรียน และหลังเรียน และหาค่าประสิทธิผลของแบบฝึกพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำนวน 45 คนพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำนวน 45 คน ที่เรียนด้วยแบบฝึกพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ มีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 18.51 มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 33.24 คะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้น 11.00 คิดเป็นร้อยละของความก้าวหน้า 28.73 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด คือ ต้องเพิ่มขึ้นอย่างน้อย 25 ของคะแนนเต็ม และเมื่อนำคะแนนจากการทดสอบ มาหาค่าดัชนีประสิทธิผลของแบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มีค่าเท่ากับ 0.60 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่น่าพอใจ คือ 0.50 ที่กำหนดไว้ แสดงว่า แบบฝึกพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษมีประสิทธิภาพช่วยให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้ได้จริง

ตารางที่ 2 ตารางแสดงการวิเคราะห์เปรียบเทียบความก้าวหน้าของคะแนนทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

การทดสอบ	N	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S.D.	ร้อยละของความก้าวหน้า	t-test
ก่อนเรียน	45	40	18.51	6.03	28.73	15.88*
หลังเรียน	45	40	33.24	2.42		

ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างคะแนนทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียนจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำนวน 45 คน ที่เรียนด้วยแบบฝึกพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ มีคะแนนทดสอบหลังเรียนเฉลี่ย 33.24 และมีคะแนนทดสอบก่อนเรียนเฉลี่ย 18.51 ซึ่งคะแนนทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบบันทึกหลังการเรียนรู้ของนักศึกษาเป็นคำถามชนิดปลายเปิด 3 ข้อซึ่งให้นักศึกษาแสดงความคิดเห็นหลังจากที่ได้เรียนจบในแต่ละแผนแล้วจำนวน 10 แผนการสอนซึ่งมีแนวทางในการประเมินดังนี้ 1) นักศึกษาสามารถใช้กลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากการวิเคราะห์คำ (word Analysis) และการเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบท (Guessing the meaning from context

clues)ช่วยในการเรียนและทำแบบทดสอบ TOEIC ได้ 2) นักศึกษารู้จักความหมายคำศัพท์มากขึ้นและ 3) นักศึกษาสามารถพัฒนาการเรียนรู้อังกฤษให้ดีขึ้น

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล จากแบบบันทึกหลังการสอนของผู้สอน ในแผนการสอนของแต่ละแผน ซึ่งเกี่ยวกับพฤติกรรมกรเรียนรู้ และการแสดงออกของนักศึกษาจำนวน 45 คน โดยการสังเกตจากสภาพจริง จำนวน 10 แผนการสอนมาวิเคราะห์ตามขั้นตอนการสอนทั้ง 5 ขั้นตอน (ขั้นตอนกระตุ้นความสนใจ , ขั้นตอนนำเสนอ , ขั้นตอนฝึกหัด , ขั้นตอนสร้างกิจกรรมเสริม และขั้นตอนประเมินผล ในแผนการจัดการเรียนรู้ โดยมีแนวทางการวิเคราะห์ดังนี้) 1) นักศึกษาสามารถใช้กลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากการวิเคราะห์คำและการเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบทได้ และ 2) นักศึกษาสามารถทำแบบฝึกหัดโดยใช้กลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์ ภาษาอังกฤษจากการวิเคราะห์คำและการเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบทได้

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัย สามารถสรุปผลได้ดังนี้

1. ประสิทธิภาพของแบบฝึกพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษมีประสิทธิภาพเท่ากับ 80.6/81.27 ซึ่งมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 75/75 ที่ตั้งไว้ แสดงว่ามีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การเรียนรู้คำศัพท์ สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 หลังการใช้แบบฝึกพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

อภิปรายผล

1. การหาประสิทธิภาพของแบบฝึกพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเรื่อง การเรียนรู้คำศัพท์ ภาษาอังกฤษ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการทำข้อสอบ วัตถุประสงค์ TOEIC ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น มีประสิทธิภาพเท่ากับ 75.55/83.11หมายความว่า นักศึกษาได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละจากการทำแบบฝึกพัฒนาทักษะทั้ง 10 แบบฝึก คิดเป็นร้อยละ 75.55 และมีผลสัมฤทธิ์ในการเรียน เรื่อง การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ จากการทดสอบหลังเรียนด้วยแบบทดสอบวัตถุประสงค์เฉลี่ยร้อยละ 83.11แสดงว่าแบบฝึกพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 75/75 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับผลงานวิจัยของเบญจมาศ รัตนในภาส (2549) ศึกษาวิจัยการสร้างแบบฝึกเสริมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้แฟ้มสะสมผลงาน ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 75/ นักศึกษากลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน ทำการทดลองโดยให้นักศึกษาเรียนด้วยแบบฝึกเสริมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 8 บท ทำการสอนบทละ 3 ชั่วโมงเป็นเวลา 3 สัปดาห์ ผลการวิจัยพบว่า 1) ประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้แฟ้มสะสมผลงานมีค่า 81.37/78.78 ถือว่ามีประสิทธิภาพดีมาก 2) ความสามารถทางการเขียนของนักศึกษาหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษฯ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 และ 3) นักศึกษามีความคิดเห็นที่ดีต่อแบบฝึกเสริมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษฯ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของขวัญใจ ภักทรายะ (2554) การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อหาประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะการออกเสียงเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ รายวิชา 2000-1201 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 1 ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ศูนย์การเรียนบ้านนาโต วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีเชียงราย 2) เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้ชุดฝึกทักษะการออกเสียงเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ และ 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนระดับชั้นปวช.

ที่มีต่อการเรียนโดยใช้ชุดฝึกทักษะการออกเสียงเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ ประชากรได้แก่นักเรียนระดับชั้น ปวช. 1 ทั้งหมดจำนวน 23 คน ผลการวิจัยพบว่า 1) ประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะการออกเสียงฯ โดยการทดลองใช้จริงในภาคสนามมีค่า E1/E2 เท่ากับ 73.82/73.74 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ 70/702) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนโดยใช้ชุดฝึกทักษะการออกเสียงฯ พบว่า คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนคิดเป็นร้อยละ 12.10 ในขณะที่คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนคิดเป็นร้อยละ 59.80 มีค่าความก้าวหน้าคิดเป็นร้อยละ 49.79 และ 3) ความพึงพอใจของผู้เรียนระดับ ปวช. 1 ที่มีต่อการเรียนโดยใช้ชุดฝึกทักษะการออกเสียงฯ โดยภาพรวม ผู้เรียนมีความพึงพอใจมาก

จากผลงานวิจัยที่กล่าวมา การเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ ประกอบการสอน มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 75/75 นั้น อาจเนื่องมาจากเหตุผล ดังนี้

1.1 ผู้วิจัยได้สร้างแบบฝึกพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ ขึ้นอย่างเป็นระบบ โดยจะเริ่มศึกษาปัญหาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และความต้องการ แล้วนำมาวิเคราะห์เนื้อหา ดำเนินการสร้างและนำไปทดลองใช้ เพื่อหาจุดบกพร่องและหาคุณภาพของแบบฝึกพัฒนาทักษะ ปรับปรุงแก้ไขก่อนที่จะนำไปทดลองจริง ซึ่งสอดคล้องกับ รัตนาดีศาลา (2544 : 11) ได้ให้ข้อเสนอแนะลักษณะของแบบฝึกที่ดีว่าจะต้องเป็นแบบฝึกสั้นๆ ฝึกหลายๆ ครั้งมีหลายรูปแบบมีความสำคัญในการฝึกให้เกิดความชำนาญควรฝึกเพียงเรื่องเดียวในการฝึกนั้นๆ มีคำอธิบายที่ชัดเจนใช้ภาษาเข้าใจใช้เวลาฝึกไม่นานเกินไปและสามารถเขียนได้ด้วยตนเองเมื่อผู้เรียนได้รับการฝึกแล้วก็สามารถพัฒนาตนเองได้ดีขึ้นจึงจะนับได้ว่าเป็นแบบฝึกที่ดีและมีประโยชน์คุ้มค่าทั้งต่อผู้สอนและผู้เรียนเพื่อใช้แก้ไขข้อบกพร่องของนักเรียนที่มีปัญหาได้

1.2 แบบฝึกพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นตามหลักจิตวิทยา ดังที่ สุจริต เพียรชอบ และสายใจ อินทรมพรรย์ (2543 : 52-62) กล่าวว่า การสร้างแบบฝึกควรเร็ว และตอบสนองความต้องการของนักเรียน คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล มีการสร้างแรงจูงใจ และมีการเสริมแรงให้กับนักเรียนด้วย และสอดคล้องกับหลักจิตวิทยาการเรียนรู้ของ Thorndike ซึ่งกล่าวว่า สิ่งใดก็ตามที่มีการฝึกหัดหรือกระทำบ่อย ๆ ย่อมจะทำให้ผู้ฝึกมีความคล่อง และสามารถทำได้ดี ในทางตรงข้าม สิ่งใดก็ตามที่ไม่ได้รับการฝึกหัดหรือทอดทิ้งไปนาน ๆ จะทำได้ไม่ดี ผู้เรียนจะมีทักษะการเรียนรู้ได้ดีต่อเมื่อมีการฝึกฝนหรือกระทำซ้ำบ่อย ๆ

1.3 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเปิดโอกาสให้นักศึกษามีส่วนร่วมในกิจกรรมมากขึ้น ทำให้นักศึกษาสนุกที่จะเรียน มีสิ่งจูงใจเสริมให้อยากทำงาน น่าสนใจ ตื่นเต้น เพราะแบบฝึกได้มีการปรับปรุงให้เหมาะสมกับนักศึกษา เช่น มีภาพประกอบคำศัพท์ ขนาดใหญ่และชัดเจนกว่าเดิม ปรับเปลี่ยนคำถามให้ง่ายต่อการเข้าใจ ทำให้นักศึกษามีความเข้าใจในบทเรียนมากขึ้น และตอบคำถามได้ถูกต้อง แบบฝึกพัฒนาทักษะสนองต่อความแตกต่างระหว่างบุคคล และเมื่อนักศึกษาได้ทำแบบฝึกซ้ำบ่อย ๆ ทำให้นักศึกษาเกิดความคล่องแคล่ว ทำแบบฝึกได้ถูกต้องและเกิดการเรียนรู้ที่ดีขึ้น ส่งผลให้ ประสิทธิภาพวัดผลการสอบ (E₂)มากกว่า ประสิทธิภาพของแบบฝึกพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ (E₁) สอดคล้องกับงานวิจัยของ บุษบา รัตนะวิศ. 2548: 46 ; ศศิพิมพ์ ศรีกิจ. 2550 : 44 ; พิสิษฐ์ สอนน้อย. 2551 : 47 ; ไพศาล ม่วงอุตทา. 2552 : 79 ที่พบว่า การเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกทักษะภาษาอังกฤษนั้น ค่า ประสิทธิภาพวัดผลการสอบ (E₂)มากกว่า ประสิทธิภาพของแบบฝึกพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ (E₁)2. คะแนนทดสอบหลังเรียนด้วย

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ เรื่อง การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สูงกว่าคะแนนทดสอบก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่าการสอนโดยใช้แบบฝึกพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ ช่วยให้นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ปารีชาติ จันทรงาม (2554) ศึกษาการพัฒนาแบบฝึกการอ่านภาษาอังกฤษ รายวิชาภาษาอังกฤษเพื่ออาชีพ สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะอุตสาหกรรมและเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ เป็นการวิจัยเชิงทดลอง มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกการอ่านภาษาอังกฤษ โดยเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาก่อนและหลังการใช้แบบฝึกการอ่าน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 จำนวน 30 คน ผลการวิจัยพบว่า 1) ประสิทธิภาพของแบบฝึกการอ่านภาษาอังกฤษ รายวิชาภาษาอังกฤษเพื่ออาชีพ สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีค่าเท่ากับ 79.55/75.38 ถือว่ามีประสิทธิภาพดี และ 2) ความสามารถในการอ่านฝึกการอ่านภาษาอังกฤษ รายวิชาภาษาอังกฤษเพื่ออาชีพ สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สูงกว่าก่อนการฝึกอ่านอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยจารุลักษณ์ ชัยสุวรรณรักษ์, อุทัยวรรณ ด่านวิวัฒน์ (2553) ศึกษาการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษทางคลินิกของนักศึกษาพยาบาล งานวิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) พัฒนาชุดการพูดภาษาอังกฤษทางคลินิกสำหรับนักศึกษาพยาบาล (2) พัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษทางคลินิกของนักศึกษาพยาบาล และ 3)สำรวจทัศนคติของนักศึกษาพยาบาลต่อการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้ชุดการพูดภาษาอังกฤษทางคลินิกสำหรับนักศึกษาพยาบาลกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีจำนวน 86 คนแบ่งสองกลุ่มคือ (1) พยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลเลยจำนวน 56 คนที่ให้สัมภาษณ์ในการศึกษาเบื้องต้นเพื่อหาความต้องการการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับพยาบาล และ (2) นักศึกษาชั้นปีที่ 3 คณะพยาบาลศาสตร์มหาวิทยาลัยขอนแก่นซึ่งสมัครใจเข้าร่วมในการทดลองในปีการศึกษา 2553 จำนวน 30 คนเครื่องมือในการวิจัย ประกอบด้วยการสัมภาษณ์แบบมีเค้าโครงที่สร้างขึ้นเพื่อหาความต้องการการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับพยาบาลชุดการสอนการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาพยาบาล (The conversational package for nurses: CPN) ที่สร้างขึ้นในการพัฒนาความสามารถด้านการพูดแบบทดสอบก่อนและหลังและแบบสอบถามก่อนและหลังการใช้เครื่องมือผลการวิเคราะห์ข้อมูลแสดงให้เห็นว่า (1) แบบฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาพยาบาลโดยใช้บทบาทสมมุติที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพต่อนักศึกษาพยาบาลโดยมีค่าประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80 และมีค่าดัชนีประสิทธิผลสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 0.05 (2) นักศึกษาพยาบาลพูดภาษาอังกฤษดีขึ้นโดยคะแนนสอบพูดหลังเรียนสูงกว่าคะแนนสอบก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ (3) นักศึกษาพยาบาลมีทัศนคติที่ดีต่อการฝึกพูดภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาพยาบาล จากการวิจัยที่พบว่าคะแนนทดสอบหลังเรียนสูงกว่าคะแนนทดสอบก่อนเรียน อาจเนื่องมาจากสาเหตุ ดังนี้

2.1 นักศึกษาได้รับการฝึกทำกิจกรรมตามแบบฝึกพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ ที่มีประสิทธิภาพที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น ซึ่งกิจกรรมที่ใช้ฝึกมีหลายหลายรูปแบบ โดยแบบฝึกพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษแต่ละชุดจะมีภาพประกอบ เพื่อช่วยสร้างความน่าสนใจของนักศึกษา ทำให้ผู้เรียนมีความสนใจในการเรียน ไม่เบื่อหน่ายในการเรียนจากการทำกิจกรรมหลาย ๆ กิจกรรม

2.2 นักศึกษาได้ฝึกซ้ำบ่อย ๆ ทำให้เกิดความคล่อง และแม่นยำในเนื้อหามากขึ้น ผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สัมพันธ์กันทั้ง 4 ทักษะ นั่นคือ การฟัง การพูด การอ่าน การเขียน ผู้เรียนจะได้ฝึกกิจกรรมตามขั้นตอนการสอน และหลักการสอนทักษะแต่ละอย่างไปพร้อม ๆ กันจนครบ

2.3 นักศึกษาได้รับการฝึกโดยใช้สื่อการสอน อุปกรณ์ที่ทันสมัย ในการสื่อสารภาษาอังกฤษ ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน การสอนแบบนี้เป็นการสอนที่ช่วยสร้างความสนใจของนักศึกษา ซึ่งนักศึกษาก็จะได้รับการสื่อสารทั้งภาพและเสียงไปพร้อม ๆ กัน ช่วยให้นักศึกษามีความกระตือรือร้นในการเรียนมากขึ้น

ฉะนั้น จากผลการศึกษาดังกล่าว อาจกล่าวได้ว่า การเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกพัฒนาทักษะ ภาษาอังกฤษประกอบการสอนนั้น เป็นกิจกรรมที่แปลกใหม่ ซึ่งแตกต่างจากบทเรียนที่สอนในชั้นเรียนปกติ ทำให้นักศึกษาสนใจที่จะฝึกฝน และไม่เบื่อหน่ายการเรียน และกระตือรือร้นที่อยากจะกระทำกิจกรรมนั้น ๆ ทำให้นักศึกษามีความสุข สนุกสนานในการเรียน ส่งผลให้นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์สูงขึ้น ดังนั้นเพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ครูผู้สอนควรสร้างแบบฝึกที่มีการปรับปรุงให้มีคุณภาพ และทันสมัยอยู่เสมอ นอกจากนี้แบบฝึกควรฝึกในสิ่งที่เกี่ยวข้องใกล้ชิดกับตัวนักศึกษา มีความหมายต่อนักศึกษา เพื่อที่จะได้นำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ และนักศึกษาก็จะสามารถปรับเข้าสู่โครงสร้างทางความคิดของนักเรียนได้ง่าย จะช่วยให้นักเรียนประสบความสำเร็จทางการเรียนเพิ่มมากขึ้น

ปัญหาที่พบในการวิจัย

การดำเนินการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยพบปัญหาบางประการดังต่อไปนี้

1. เนื้อหาอาจยากเกินไปเนื่องจากพื้นฐานทางไวยากรณ์ของนักศึกษามีน้อย ควรได้รับการแก้ไข และพัฒนาด้านการสอนไวยากรณ์เสริมให้กับนักศึกษา และให้นักศึกษาได้รู้จักคำศัพท์มากขึ้น
2. การจัดการเรียนการสอนในเรื่องเวลาไม่เหมาะสม เวลาสอน 3 ชั่วโมงต่อเนื่อง ทำให้นักศึกษาเกิดความเหนื่อยล้า ควรปรับเวลาเป็น 2 ชั่วโมงต่อครั้ง
3. นักศึกษาไม่คุ้นเคยกับขั้นตอนการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ที่เน้นกระบวนการเป็นขั้นเป็นตอน ผู้สอนควรชี้แจงเป้าหมาย วัตถุประสงค์ และขั้นตอนการเรียนการสอนให้ชัดเจน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการใช้แบบฝึกพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ เรื่อง การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สถาบันพัฒนาบุคลากรการบิน มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต

1. ข้อเสนอแนะในการพัฒนาแบบฝึกไปใช้ในด้านเรียนการสอน
 - 1.1 การฝึกพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ ในขั้นนำเสนอกิจกรรม (presentation) เป็นขั้นสำคัญที่ผู้เรียนต้องได้รับข้อมูลทางภาษาอย่างเพียงพอผู้สอนควรบรรยายประกอบการเรียนโดยใช้แผนการสอนและแบบฝึกพัฒนาทักษะควบคู่กัน เพื่อช่วยให้นักศึกษาเกิดความเข้าใจยิ่งขึ้น
 - 1.2 ครูผู้สอนควรปรับเวลาในการใช้แบบฝึกพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษให้เหมาะสมกับความยากง่ายของเนื้อหา และความสามารถของผู้เรียนเช่น ขั้นกระตุ้นความสนใจ (Motivation) เป็นการเตรียมความพร้อม และแจ้งจุดประสงค์ให้ผู้เรียนทราบ ดังนั้นเวลาในการปฏิบัติกิจกรรมนี้ควรจะใช้เวลาในการชี้แจงที่พอสมควรไม่มากเกินไป เพราะจะทำให้เกิดความเบื่อหน่าย ส่วนขั้นฝึกหัด (Practice) เป็นขั้นที่ให้นักศึกษาฝึกการเรียน ตลอดจนให้นักศึกษาทำแบบฝึกหัด ในขั้นนี้จึงควรกำหนดเวลาให้นักศึกษาปฏิบัติมากกว่าขั้นกระตุ้นความสนใจ เนื่องจากนักศึกษาจะได้มีเวลาในการวิเคราะห์คำไม่เร่รบกวนเกินไป เป็นผลทำให้นักศึกษาไม่สามารถจดจำเนื้อหาได้ทั้งหมด ดังนั้นจึงควรเพิ่มเวลาให้เหมาะสมกับกิจกรรม เป็นต้น

2. ข้อเสนอแนะในการนำแบบฝึกพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ เรื่อง การเรียนรู้คำศัพท์ ภาษาอังกฤษไปใช้ในการเรียนการสอน

2.1 จากผลการวิจัยที่มีค่าประสิทธิภาพดี แสดงว่าแบบฝึกพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ เรื่อง การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ จัดเป็นสื่อประกอบการเรียนการสอนที่ช่วยส่งเสริมให้นักศึกษาเกิดความสามารถในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษสูงขึ้น นักศึกษาเกิดแรงจูงใจและมีความพึงพอใจที่ดี ดังนั้น ควรมีการนำสื่อการสอนเข้ามาใช้ร่วมกับการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ และเป็นส่วนหนึ่งของการประเมินเป็นการเก็บคะแนนระหว่างเรียน เพื่อเป็นการวางพื้นฐานและปลูกฝังการเรียนรู้ของนักศึกษา

2.2 จากผลการวิจัยในครั้งนี้พบว่า การใช้แบบฝึกพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ เรื่อง การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ เป็นสื่อการสอนที่มีประสิทธิภาพ ช่วยให้นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ดังนั้น จึงควรมีการจัดทำแบบฝึกพัฒนาทักษะแยกในแต่ละทักษะ โดยแยกเป็น การฟัง การอ่าน การพูด และการเขียนเพื่อให้นักศึกษามีความรู้พื้นฐานที่ครอบคลุมมากขึ้น

2.3 ผู้สอนควรร่วมกับอาจารย์วิชาอื่น ๆ ร่วมกันบูรณาการกำหนดเนื้อหาภายใต้หัวข้อหรือจุดประสงค์การเรียนรู้ร่วมกัน โดยมีเนื้อหาเป็นภาษาอังกฤษ

3. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1.1 ศึกษาวิจัยเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่เรียนโดยใช้กลวิธีการเรียนศัพท์ด้านโครงสร้างคำ (word structures) และบริบทคำ(context clues) กับกลุ่มนักเรียนที่ไม่ใช้กลวิธีการเรียนคำศัพท์เพื่อศึกษาความแตกต่างทางด้านความสามารถของนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม

1.2 ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการสร้างแบบฝึกหัดการเรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษเฉพาะสาขาให้มากขึ้น เช่น คำศัพท์ธุรกิจสำหรับการศึกษาทางด้านธุรกิจ คำศัพท์เทคนิคสำหรับการศึกษาทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เป็นต้น

1.3 ศึกษาวิธีการเดาความหมายจากบริบทเพิ่มเติม รวมทั้งการเดาความหมายโดยนับจากเครื่องหมายวรรคตอน ในการพัฒนาความสามารถความรู้ด้านคำศัพท์ของนักศึกษา และนำมาสร้างแบบฝึกจากเรื่องที่ได้ศึกษามา

บรรณานุกรม

กระทรวงศึกษาธิการ. กรมวิชาการ. (2539) **ยุทธศาสตร์ในการเรียนรู้**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา.

ชัยยงค์พรหมวงศ์และคณะ. (2520) **ระบบสื่อการสอน**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ชูศรี วงศ์รัตน์ (2541). **เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย**. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บุญชม ศรีสะอาด. (2545). **การวิจัยเบื้องต้น**. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.

บุญเชิด ภิญโญนนต์พงษ์. (2548). **เอกสารประกอบการเรียนวิชา 301512 วิธีวิทยาการวิจัยทางการศึกษา**. กรุงเทพมหานคร : สถาบันราชภัฏธนบุรี.

พิชิต ฤทธิจรุญ. (2545). การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ : ปฏิบัติการวิจัยในชั้นเรียน.(พิมพ์ครั้งที่ 3).

กรุงเทพฯ : ครูศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร.

พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2543). วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.